

12^e zondag door het jaar

22-23 juni 2024

**—
decanaat Ieper - Poperinge**

Aperitief: Want er zijn geen wolven in het bos – Dimitri van Toren (1974)

<https://www.youtube.com/watch?v=DVv-s07kEMw>

Waarom huil je nou?
Waarom ben je bang mijn kind?
Kom geef mij je hand
droom nu maar terwijl ik zing.
Kijk maar niet naar het behang.
Slaap gerust wees niet bang,
want er zijn geen wolven
in het bos mijn zoon.
Alleen een kleine nachtegaal
zingt in zijn boom.
Jouw dagen zijn 'n prentenboek
vol met kleur warm en zoet.



Maar als ik mijn zoon
als ik later oud zal zijn
kom dan als ik dood ga
en verzacht mijn pijn.
Wees mijn steun in dat uur.
Blijf bij mij zolang het duurt.
Ook als ik bang zou zijn
en zou huilen als een kind
houd mijn hand dan vast.
Als je zachtjes voor mij zingt
dan zal ik zonder een traan
zonder vrees slapen gaan
want er zijn geen wolven in het bos mijn zoon.

Lied: ZJ 581 Mijn God zijt Gij

https://www.youtube.com/watch?v=zWmUnx-e_XI

refrein: Mijn God zijt Gij, U wil ik danken, zowaar als ik leef.

Ik was gevangen en riep:
God, en Hij heeft mij geantwoord.
Hij heeft mij de ruimte gegeven,
Hij komt voor mij op als een vriend. *refrein*

Beter te schuilen bij God
dan te vertrouwen op mensen,
Beter te schuilen bij God
dan te vertrouwen op macht. *refrein*

Ik was geslagen, maar God
Heeft mij overeind geholpen.
Ik zal niet sterven, Ik zal leven,
Hij tilt mij op.



Mijn God zijt Gij, U wil ik danken,
Mijn God, U in de hoogte steken.
Ik spreek U uit, ik noem uw naam,
zowaar als ik leef. *refrein*



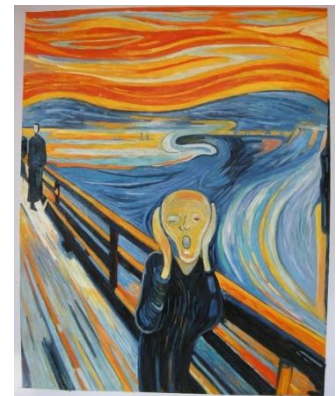
Welkom:

Bijna niets in het leven werkt zo verlammend als angst.
Onder de druk van angst smelt alle veerkracht en geestdrift weg.
Straks horen wij het verhaal over het stillen van de storm,
het verhaal over Jezus als slapende roerganger
en over leerlingen die het gevoel hebben er alleen voor te staan.
Zeer herkenbaar in tijden van angst.
En dan klinkt het: "Waarom zijn jullie zo bang?
Hoe is het mogelijk dat jullie nog geen geloof bezitten?"
Misschien omdat we de deur van ons hart op slot en grendel houden...

Gebed om Gods ontferming ... voor als ik bang ben:

Voor het donker, de akelige dromen, ben ik bang.
Of voor mensen die elkaar pijn doen.
En bang als ik iets moeilijks moet doen: bang om te mislukken.
Bang om ziek te worden, of om iemand dierbaars te verliezen ...
Iedere mens heeft angst. Hij of zij is veilig bij de anderen.
En als Gods ons als een Vader beschermt,
waarom zouden we dan nog bang zijn ?
Heer, ontferm U over ons.

Soms ben ik bang, en al verberg ik mijn angst voor de mensen,
voor U, God, heb ik geen geheimen.
Want is het gras soms bang voor de regen ?
Zijn de duiven bang voor de wind ?
En ik, Uw kind, zou bang zijn als ik een Vader heb
die de mensen in zijn hand houdt ?
Christus, jij die je geborgen voelde bij jouw Vader,
ontferm U over ons.



Al weet ik niet wat er boven mijn hoofd hangt;
al begrijp ik niet alles wat ik meemaak,
toch leg ik mijn angsten bij U neer.
Want U bent het licht in alle duister:
de stralende zon in de dag, de heldere maan bij nacht.
U neemt me bij de hand.
Zelfs als ik verloren gelopen ben, zoekt U me op.
Zelfs als ik U lang niet meer gesproken heb, luistert U meteen.
Zo komen wij nu bij U en bidden:
Heer, ontferm U over ons.

Eer aan God:

Laten wij de Heer loven en prijzen
en dankbaar zijn voor zijn schepping
waarin Hij ons geschapen heeft naar zijn beeld en gelijkenis.
Danken wij Hem
voor het licht van zon, maan en sterren,
voor de pracht van bloemen en planten,

voor het wisselen van de seizoenen
en voor alle leven hier op aarde.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Laten wij de Heer loven en prijzen
omdat Hij zijn Zoon heeft gezonden,
die ons de werkelijke waarden van het leven
heeft kenbaar gemaakt
en ons de weg heeft getoond naar het eeuwig leven.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Laten wij de Heer loven en prijzen
in alle mensen die zich met hart en ziel inzetten
voor het geluk en het welzijn van medemensen,
voor de verdere uitbouw van zijn schepping,
voor het blijven uitdragen van zijn boodschap,
voor een wereld van vrede, zonder haat of tweedracht.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Laten wij de Heer loven en prijzen:
voor het geluk dat we mogen vinden in zoveel kleine dingen:
de glimlach van een kind,
een onverwacht teken van liefde,
een luisterend oor,
voor een gebaar van troost,
een woord van dank,
en het warme gevoel bij intens geluk.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Openingsgebed:

God en Vader,
wij mogen erop vertrouwen
dat U ons nabij bent,
ook als wij twijfelen aan uw aanwezigheid.
Kom ons ongeloof ter hulp.
Neem ons bij de hand
wanneer wij zoekend en struikelend
op weg gaan naar de overkant.
Op wie anders kunnen wij rekenen
dan op U, God,
U die voor ons trouwe Liefde bent
in leven en in eeuwigheid. Amen.



Eerste lezing: Uit het boek Job (Job. 38, 1. 8-11)

- 1 De Heer begon in storm en wind tot Job te spreken:
- 8 Waar was u toen de zee haar poorten beukte,
onstuimig los wilde breken uit de moederschoot,
- 9 toen Ik haar kleeedde in wolken
en hulde in windsels van ochtendslierten,
- 10 toen Ik haar paal en perk stelde, de poort vergrendelde
- 11 en zei: " Tot hier en niet verder, hier breken uw trotse golven?"

Tussenzang: Ps. 107 (106), 23-24, 25-26, 28-29, 30-31

refr.: Brengt dank aan de Heer, want Hij is goedgunstig,
barmhartig is Hij altijd.

Zij scheepten zich in om op de zee te gaan,
om handel te drijven over het water.

Zij ondervonden de macht van de heer,
zijn grootheid boven de kolkende afgrond.

Hij sprak en er gierde een stormwind aan,
die zwiepte de golven op;

Ze rezen omhoog en zonken weer neer,
ze waren verlamd van ontzetting.

Toen riepen zij tot de Heer in hun nood
en Hij bevrijdde hen uit hun ellende.

Hij deed de storm tot een briesje bedaren
en bracht de golven tot rust;

Hij gaf hen kalmte en nieuwe moed
en bracht hen in veilige haven.

Zij moeten de Heer voor zijn goedheid danken,
voor al zijn weldaden jegens de mensen.



Tweede lezing: Uit de tweede Korintiërsbrief (2 Kor., 5, 14-17)

Broeders en zusters,

14 De liefde van Christus laat ons geen rust,
sinds wij hebben ingezien dat één mens gestorven is voor allen
en dat dus alle mensen gestorven zijn.

15 En Hij is voor allen gestorven,
opdat zij die leven niet meer voor zichzelf zouden leven,
maar voor Hem die voor hen is gestorven en verrezen.

16 Daarom beoordelen wij voortaan niemand meer
naar menselijke maatstaven.

En ook al hebben wij Christus op die manier beoordeeld,
nu is dat niet meer het geval.

17 Zo is dus iemand die in Christus is, een nieuwe schepping:
het oude is voorbij, het nieuwe is er al.

Tussenzang: ZJ 530 Zo vriendelijk en veilig als het licht

<https://www.youtube.com/watch?v=8JorQXOjiR0>

Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zo als een mantel om mij heengeslagen,
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht,
ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om, als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft –
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Evangelie: (Mc. 4, 35-41)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Marcus

35 Op een dag tegen de avond zei Jezus tegen zijn leerlingen:
‘Laten we naar de overkant gaan.’

36 Ze lieten de mensen achter
en namen Hem mee met de boot waarin Hij zat;
er waren nog andere boten bij.

37 En er stak een hevige storm op,
en de golven sloegen over de boot,
zodat die al volliep.

38 Maar Hij lag op het achterdek
op een kussen te slapen.
Ze maakten Hem wakker en zeiden:
‘Meester, kan het U niet schelen dat wij vergaan?’

39 Hij stond op en bestrafte de wind en het water:
‘Zwijg, wees stil!’

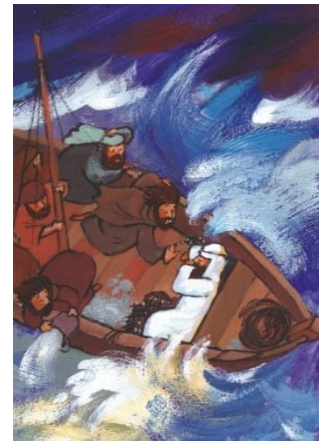
En de wind ging liggen en het werd volkomen stil.

40 Hij zei tegen hen:

‘Waarom zijn jullie bang?
Hebben jullie nog geen vertrouwen?’

41 Ze werden door schrik bevangen, en zeiden tegen elkaar:

‘Wie is dat toch, dat zelfs de wind en het water naar Hem luisteren?’



Overwegingen:

“Laten we naar de overkant gaan”, zegt Jezus. Maar aan die overkant wonen héél andere mensen. Geen joden. Aan de overkant voelen Jezus’ vrienden zich niet zo goed thuis. Ze zien ertegen op om daar naartoe te varen. Maar toch zegt Jezus: “Laten we naar de overkant gaan!”

Dat kennen wij ook in ons leven: naar de overkant gaan. Het is telkens wanneer we geconfronteerd worden met nieuwe, onbekende situaties. Je moet naar het ziekenhuis bijvoorbeeld, en je weet niet hoe het zal aflopen. Of je moet van werk veranderen, of je komt helemaal onverwacht zonder werk te zitten. Of je kinderen gaan het huis uit en plots je bent weer alleen. Of je verliest je partner door overlijden of door een scheiding, en je moet alleen je weg zien te vinden. Er is héél veel overkant in ons leven waar wij tegen opzien.

En dan kan het héél donker worden in ons leven. Dan krijgen wij de wind tegen of zelfs stormt het, net als toen bij Jezus’ vrienden. Ook dan bidden wij, roepen wij, of klagen wij onze nood bij God. In die zin is het een heel herkenbaar verhaal. En bij elk van deze situaties vraagt Jezus wellicht aan ons: “Waarom ben je zo bang? Hoe komt het dat je nog altijd zo weinig vertrouwen hebt? Je hoeft toch niet bang te zijn, God is met je.” En toch zijn de leerlingen, zijn wij, angstig en bang. Iemand vergeleek ooit geloven in God

met het optreden van trapezespringers in een circus. Hoog in de tent halen ze halsbrekende toeren uit. Ze vliegen door de ruimte. Wie de sprong waagt, kan dat alleen doen omdat hij durft te vertrouwen op de partner die hem aan de andere kant opvangt.

Geloven is dan: erop vertrouwen dat God je opvangt. Dat is nu precies de houding van Jezus. Te midden van een zware storm slaapt Jezus rustig achter in de boot. Hij slaapt als een kindje dat rustig tegen de borst van zijn moeder aanligt. Voor Jezus is het voldoende te weten dat Hij door Gods liefde omringd is, dat Hij tegen de liefde van de Vader kan aanleunen. De storm is er ook voor Jezus, maar het kan Jezus niet raken. Hoezeer het schip ook heen en weer slingert, Jezus wordt steeds gewiegd door dezelfde liefde. Wat er ook gebeure, Jezus weet dat uiteindelijk de liefde van de Vader het laatste woord zal hebben. Dat is het enige dat voor Hem telt. Al de rest is bijzaak...

Waarom bang zijn? Waarom zo weinig geloof hebben? De Vader van Jezus, tegen wie Jezus zo comfortabel aanleunt, en op wiens schoot Hij zo heerlijk mag inslapen, die Vader is ook onze Vader. De grote boodschap van dit evangelie van vandaag is dan ook dat zelfs midden in de zware stormen van ons leven Gods liefde over ons waakt. Want Jezus is met ons, in de boot. Jezus laat ons niet in de steek, ook al lijkt Hij te slapen.

Ooit schreef de grote Augustinus als commentaar bij dit Evangelie: "Als wij zeggen dat Jezus slaapt, dan is het ons geloof in Hem dat slaapt. En als wij zeggen dat Jezus wakker wordt, dat is het ons geloof in Hem dat wakker wordt." Dat brengt mij tot volgende overweging: Zolang ons geloof slaapt, zullen de stormen in ons leven de overhand hebben. Eigenlijk zit Jezus heel de tijd in ons levensbootje, maar geloven we wel in Hem, dat Hij er is en dat we Hem mogen aanspreken als het stormt in ons leven en we bang zijn? We moeten Hem durven aanroepen, Hem wakker maken, zoals de leerlingen op een bepaald moment doen. Och, in heel hun manier van doen kunnen we veel van onszelf herkennen. We mogen niet vergeten dat de leerlingen van Jezus vissers waren. Het meer was hun vertrouwd terrein. Ze waren gewoon te varen, kenden hun stiel en hun boot en hoe ze moesten reageren op stormen.

Alles onder controle. Wanneer wij moeten varen naar een overkant staat er heden ten dage meestal een team van bekwame vissers met aangepast scheepsmateriaal klaar: je mag vertrouwen op dokters, psychologen, therapeuten en begeleiders die hun vak kennen. Jezus mag slapen in ons leven, we hebben hem niet nodig, we kunnen alles zelf aan. Maar soms zijn er stormen in het leven waar wij met al onze kennis en kunde niet tegenop kunnen. Maak Jezus dan maar wakker. Ik heb het al vaak gezien: mensen bij wie Jezus, of het geloof wat is ingeslapen, totdat hun levensbootje in een storm terechtkomt en ze aan angsten ten prooi vallen en ondanks de aanwezigheid van alle vaar- en stormdeskundigen de paniek niet te stoppen is.

Dan zie je soms bij die mensen Jezus ontwaken, omdat ze Hem aanroepen. En ik merk dat Hij rust en vrede kan brengen. En vaak moet je dan niet meer doen dan te wijzen op zijn aanwezigheid in de boot. Laten wij ons dus niet schamen om tot Jezus te bidden als het stormt in ons leven! De leerlingen hebben het ook gedaan! Wij hoeven niet te twifelen aan zijn aanwezigheid, zelfs als alles slecht gaat. En Hij zal ons wel veilig naar de overkant brengen, dat verzekert ons het Evangelie van vandaag.

Miguel Dehondt

Misschien zullen we als christen, of als Kerkgemeenschap wel eens een verkeerde koers varen, schipperen of vastlopen. Net als de eerste Kerk worden we soms geteisterd door zware tegenwind of grote golven van twijfel of onbegrip, maar we mogen vertrouwen op Gods nabijheid en kracht. Hij blijft ons uitnodigen om met Hem mee te varen, zijn Woord zet de koers uit voor onze tocht, zijn Zoon is voor ons het kompas dat ons richt naar medemensen, zijn Geest geeft ons de goede wind in de zeilen. En we mogen zeker zijn dat Hij ons in zijn liefde eens naar een veilige haven zal voeren. (Federatie Kana)

Mensen zijn in paniek.
Het woelt en stormt.
Het is donker.
Men raakt het ritme kwijt,
het uitzicht en de hoop
heelhuids erdoor te komen.
Stuurloos.
Wanhopig.
Uitzichtloos.

Men roept: 'Wij vergaan!'
Men zegt bitter in zijn binnenste:
'God, doet het U dan niets
dat wij eraan gaan?'
Men wordt gespannen,
overspannen;
men wordt moe, het moe,
zo oneindig levensmoe
en bitter.

En toch is Hij er:
"Waarom panikeren?" vraagt Hij,
"Je komt erdoor!
Kleingelovige mensen!
Ik ben bij jou!"

Het wordt kalm.
De storm gaat liggen.
Het wordt weer helder
in de situatie,
in zichzelf,
in elkaar.
Men vindt elkaar
in éénzelfde geloof en aanpak.

De storm.
Men leert opnieuw te leven,
realistisch en met hoop
en groot vertrouwen.
De zon komt er weer door.
De mens komt er weer door.

Woorden van geloof:

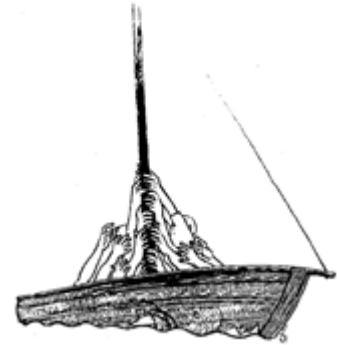
Ik geloof dat het leven mij geschonken werd
door God, onze Vader, Bron van liefde.
Ik geloof dat ik geroepen ben
om mee te werken aan een toekomst
die voor elke mens menswaardig is.

Ik geloof in die uitzonderlijke Mens
die niet geleefd heeft voor zichzelf.
Ik geloof in die Mens
die wij kennen als Zoon van mensen
en Zoon van God,
die een ereplaats gaf aan mensen
die over het hoofd werden gezien.



Ik geloof dat zijn Geest onder ons werkt
als wij in zijn naam samen zijn
en wij elkaar levenskansen geven.
Ik geloof dat zijn Geest
ons telkens weer aanspoort
om naar elkaar om te zien
en zo mensen te worden met en voor elkaar.

Ik geloof dat ons leven
niet zal eindigen in het zinloze niets,
maar dat wij eens zullen leven
bij de Bron van liefde die ons dit leven schonk. Amen.



Voorbeden:

Bidden we voor mensen die heen en weer geslingerd worden
tussen de wisselvalligheden van het leven:
voorspoed en tegenspoed, hoop en twijfel.
Dat God hun golven tot rust brengt
en hun kalmte en nieuwe moed geeft.
Laten wij bidden...

Bidden we voor mensen die voortdurend heen en weer geslingerd worden
tussen hoogte- en dieptepunten in hun leven:
samen zijn en eenzaamheid, geluk en verdriet.
Dat God hun storm tot een briesje bedaart
en hun kalmte en nieuwe moed geeft.
Laten wij bidden...

Bidden we voor hen die bang zijn voor al wat nieuw is,
mensen die bang zijn om te leven.
Dat God hun hart vult met vertrouwen
en hun kalmte en nieuwe moed geeft.
Laten wij bidden...

Lied: U geeft rust (door alles heen)

https://www.youtube.com/watch?v=OfV_LUDxcccM

U geeft rust in mijn ziel
U geeft rust, U geeft rust in mijn ziel

De aarde kent uw grote kracht.
Uw stem heeft haar tot stand gebracht.
En ook de zee, zo woest en diep
wordt stil voor U, die alles schiep.

Door alles heen, door alles heen. Heer, kijk ik naar U.
Door alles heen, door alles heen. U geeft rust.
Door alles heen, door alles heen. Heer, kijk ik naar U.
U geeft rust in mij.

Geef mij geloof dat niet bezwijkt,
ook als de twijfel groter lijkt.
De berg, zo groot en hoog voor mij
verdwijnt in zee, de weg is vrij.



Door alles heen, door alles heen. Heer, kijk ik naar U.
Door alles heen, door alles heen. U geeft rust.
Door alles heen, door alles heen. Heer, kijk ik naar U.
U geeft rust in mij.

Kijk op, laat los, vertrouw op Hem.
De storm herkent nog steeds zijn naam.
U geeft rust in mijn ziel.

Gebed over de gaven:

God van alle mensen,
uw Zoon vraagt ons
bij gevaar of tegenspoed de hoop niet op te geven.
Geef dat wij in zijn voetspoor
onze dagelijkse zorgen kunnen dragen.
Laat deze gaven daarom voor ons kracht worden
om in de storm uw aanwezigheid te blijven voelen. Amen.



Groot Dankgebed:

Hoe moeten wij U danken, Vader,
voor het geluk dat ons geopenbaard werd in Jezus, uw Zoon.
Met Hem willen wij U danken
dat U uw Boodschap verkondigd hebt
aan de kleinen en de eenvoudigen.
Met Hem willen wij U danken
dat U voor ons toekomst opent
en ons leven, hoop en uitzicht geeft.
Daarom loven en prijzen wij U en noemen U: Heilig, ...

Barmhartige Vader,
wij danken U voor Jezus Christus,
die één van ons geworden is.

Na zijn dood
hebben zijn leerlingen erkend
dat zijn Geest aanwezig is
overal waar liefde woont,
overal waar mensen in elkaar durven geloven,
overal waar mensen vergeving schenken
en elkaar de hand reiken.

Zij hebben begrepen dat Jezus met hen meeging
als zij met elkaar dezelfde weg gingen.
Zij hebben Hem herkend, Vader,
bij het breken van het Brood
toen zij maaltijd hielden
om Jezus' liefde onder elkaar levend te
houden.

INSTELLINGSVERHAAL



Dit is de kern van ons geloof:
Als wij dan eten van dit Brood en drinken uit deze Beker,
verkondigen wij de dood des Heren totdat Hij komt.

Trouw aan Jezus' Woord, Vader,
breken wij hier dit Brood en danken U voor deze Beker.

Wij gedenken al wat Jezus ons heeft voorgeleefd
en maken zijn voorbeeld tot het onze.

Gedenk in uw goedheid allen die ons zijn voorgegaan.
Zij leven in onze gedachten,
maar, meer nog, zijn zij levend bij U.

Laat uw Geest rusten op deze gaven.
Dat deze heilige symbolen
ons mogen spreken van Jezus' dood die tot leven wekt,
dat wij mogen openstaan
voor alles wat Jezus ons geleerd heeft,
dat wij vervuld mogen worden van zijn liefde.
Dan zal er vreugde zijn op aarde,
vrijheid en vrede in Jezus' naam.

Door Hem en met Hem en in Hem
zal uw naam geprezen zijn,
Heer onze God, barmhartige Vader,
in de eenheid van de Heilige Geest,
hier en nu, en tot in eeuwigheid. Amen.



Onze Vader:

Jezus op zijn Woord gelovend,
mogen wij vol vertrouwen bidden tot zijn en onze Vader:
Onze Vader,...

Als wij ons gedragen weten door Gods liefde
en erkennen dat Hij zijn mensen nimmer in de steek laat,
zal in ons binnenste angst en stormwind luwen.
Als wij, in Hem verankerd,
rondom ons Gods rust en troost uitstralen
mogen wij vertrouwvol uitzien
naar de komst van Jezus, Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens:

De mens Job in ons worstelt
voortdurend met vragen
over het hoe en waarom rond lijden, geweld en onvrede.
Daarom bidden wij: Jezus, wij zijn als uw leerlingen,
bedrijvig, vertrouwend op onze kennis en kunde,
maar de golven slaan soms te hoog om ons heen.
Wees ons nabij,
bedaar in ons storm en wind,
opdat wij zouden wegvaren van oorlog, geweld en ruzie
en de andere oever mogen bereiken: uw vrede.

Die vrede zij altijd met u.

Lam Gods

Communielied: ZJ 593 Ga in het schip

<https://www.youtube.com/watch?v=cJ6N3SSsZM0>

Ga in het schip, zegt Gij, steek van het strand.
Vaar tegen wind en tij, vaar naar de overkant, wacht daar op Mij.

Geeft Gij ons nu een steen, Meester, voor brood?
Laat Gij ons nu alleen? Laat Gij ons in de nood? Zendt Gij ons heen?

Wij zien alleen nog maar water en wind.
Zegt Gij dan: wacht Mij daar? Wij, nu de nacht begint, weten niet waar.

Wandelt Gij als een schim over het meer?
Werdt Gij een verre glimp? Heer, zijt Gij onze Heer, kom van de kim!

Kom met uw scheppingswoord in onze ziel!
Spreek dat de wind het hoort! Kom, dat het water knielt, bij ons aan boord!

Ik ben het, zegt Gij dan. Kom maar met Mij
mee naar de overkant. Wees maar niet bang, zegt Gij, hier is mijn hand.

Slotgebed:

Aarzelend gaan wij op weg,
vol twijfels, bang, onzeker.
Maar op Jezus' Woord
mogen wij ons geborgen weten
in Gods vaderlijke hand.
Gelovend mogen we ontdekken
dat Hij met ons is, in weer en wind.
Dank U, Heer,
dat U met ons scheep wilt gaan,
dat U ons leidt door de storm,
dat U onze Rots bent,
onze vaste Grond. Amen.



Zegen en zending

Het deed deugd te horen dat God met ons meegaat,
ook als het stormt om ons heen.
Hij is de Stuurman van ons leven.
Hij wenst ons goede vaart,
op weg naar de overkant,
en zegent ons:
in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Dessertje:

Als de avond valt
en het donker wordt,
als dreigende wolken
ons leven komen verstoren,
als storm en onweer
pijn en verdriet aanvoeren,
zijn we klein en angstig.
Als ons levensbootje
labiel wordt en dreigt te vergaan,
als we voelen hoe dood,
als een tornado,
ons uit het leven kan wegrukken,
worden we angstig,
laat iedere wijsheid,
alle technologie het afweten.
Dan kunnen we
alleen nog maar vertrouwen op U
en op uw nooit aflatende nabijheid.
Want zo wilt Gij zijn voor ons:
als een Vader
die zijn kind
nooit in de steek zal laten,
als een Redder
die iedere storm weet te luwen,
als een God
die de dood overwint.
Een levende God!

